

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 633. — 12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1889 — ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς Ἑστίας ἐν τῇ ὁδῷ Παρθεναγωγείου, ἀριθ. 14 (παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου).

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐραβεύθην ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου
πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλλαν. σπουδῶν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΔ' ΑΡΙΘ — 885

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΩΝΟΣ. — Ο
ΠΑΠΟΥΛΑΚΗΣ: Ὑπὸ Χ. Ἀννίου.

ΧΑΡΑΛΔΟΣ Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΤΩΝ: διήγη-
μα ὑπὸ Κλ. Ραγκαβῆ.

Η ΧΕΙΡ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ: Ποίημα ὑπὸ Γ. Μ. Βι-
ζυνοῦ.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ: Η ΑΣΒΕΣΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΛΙΘΟΙ: Ἡκρά-
δοσις Στενημαχητῶν ὑπὸ Βλ. Σκορδέλη.

ΠΟΘΕΝ ΚΥΡΙΩΣ ΠΗΓΑΖΟΥΣΙΝ ΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΙ:
ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Ἄμοιβῆ ἐφευρέτου. — Τύχαι ἀε-
ρολίθου. — Ἡ μεγαλύτερα γενεαί. — Αἱ βραχεῖαι
ἐσθῆτες. — Ἀνεκδοτὸν περὶ Ῥοδόλφου.

ΙΣΠΑΝΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ: Ἀντίθεσις. — Ἀριθμητικῆ. — Ἐν
ὑποδηματοποιεῖᾳ. — Λογικώτατον. — Τύχη. — Ἐ-
πίγραμμα.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ: Καύματα. — Ἄποψύξεις.
— Σένα σώματα.

~~~~~

Λήξαντος τοῦ δεκάτου τρίτου ἔτους τῆς
«Ἑστίας» παρακαλοῦνται οἱ κύριοι συνδρο-
μηταί, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι
λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ προσε-
χὲς ἔτος, νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαίρως τὴν συν-
δρομὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς
πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Καθίσταται δὲ εἰς αὐτοὺς γνωστὸν ὅτι οἱ
ἐγκαίρως ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομὴν των διὰ
τὸ ἔτος 1889 ἢ ἀνανεώσαντες ἤδη αὐτήν,
ὡς καὶ οἱ νῦν τὸ πρῶτον ἐγγραφόμενοι συν-
δρομηταί τῆς Ἑστίας, δικαιοῦνται νὰ λάβω-
σιν ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν:

1) **Τὴν Πινακοθήκην τῆς γυναικείας
καλλονῆς**, ἣτοι σειρὰν λαμπρῶν εἰκόνων
ἀποτελοῦσαν ἐν ὅλον καὶ ἀνεξάρτητον τμήμα
τῆς Καλλιτεχνικῆς Πινακοθήκης τῆς Ἑστίας.
Αἱ εἰκόνες αὗται εἶνε 24 τὸν ἀριθμὸν, ὧν
αἱ 16 σχήματος διπλασίου αἱ δὲ 8 σχήμα-

τες τετραπλασίου τῶν τελίδων τῆς Ἑστίας.
Φιλοτεχνηθεῖσαι καὶ ἐκτυπωθεῖσαι ἐν τῷ ἀ-
ρίστῳ ἐκδοτικῷ καταστήματι τῆς Λειψίας,
ἀποτελοῦσι περικαλλῆς λεύκωμα δύνανται δὲ
κάλλιστα νὰ τεθῶσι καὶ ἐν πλαισίοις.

Αἱ εἰκόνες αὗται τιμώμεναι δρ. 8 ἐν Ἀ-
θήναις, δρ. 10 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ φρ. 10
ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ, παρέχονται ἐξαιρετικῶς
καὶ μόνον διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς Ἑ-
στίας εἰς τὸ ἡμισὺ τῆς τιμῆς ταύτης,
ἦτοι δρ. 4 ἐν Ἀθήναις, δρ. 5 ἐν ταῖς ἐπαρ-
χίαις, φρ. 5 ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ.

2) **Τὴν Πολιτικὴν Γεωγραφίαν νέαν
καὶ ἀρχαίαν τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος
καὶ Κορινθίας** μετὰ τοῦ γεωγραφικοῦ πί-
νακος τοῦ νομοῦ ὑπὸ Α. Μηλιαράκη. Τὸ
σύγγραμμα τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ 320 σε-
λίδων καὶ τιμᾶται δραχμῶν 5, παρέχεται
δ' ἐξαιρετικῶς καὶ μόνον διὰ τοὺς συν-
δρομητὰς τῆς Ἑστίας εἰς τὴν τιμὴν 2
δραχμῶν ἐν Ἀθήναις, 2½ δρ. ἐν ταῖς ἐπαρ-
χίαις καὶ 2½ φρ. ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ.

~~~~~

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

Κατὰ τὴν «Σμύρνην» ἀνεκαλύφθη ἐν Περγάμῳ ἕν τι:
ἀργῷ παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως, παρὰ τὸν Κή-
τιον ποταμὸν, μέγας μονόλιθος ἐκ λευκοῦ μαρμάρου σαρκο-
φάγος. Ἐν τούτῳ ανοιχθέντι ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν εὐ-
ρέθησαν διάφορα ὀστά, δύο κεφαλαὶ μεγάλοι καὶ μία μι-
κρὰ καὶ τ' ἀκόλουθα ἀντικείμενα: Ἐπὶ στρογγύλῳ δια-
φανεστάτῳ μίγματι πετρούλλου, χρώματος κυανοῦ ὄραϊου,
ἐπεξεργασμένη προτομὴ γυναικὸς ὄραϊας, μεγέθους διπλα-
σίου τοῦ μετρητέ. Δύο περιδέραια χρυσοῦ, τὸ ἓν ἐκ χρυσοῦν
κρίκων καὶ μὲ κόμβους βαθέος κυανοῦ χρώματος, καὶ τριῶν
ἐπίσης κόμβων, εἶδος μαργαριταρίου, μεγέθους ὡς κόκκου
καφέ, τὸ ἕτερον ἐπίσης ἐκ χρυσοῦν κρίκων καὶ 9 κόμβων
χρώματος βαθέος κυανοῦ (σμάλτου). Ἐν ψέλλιον χρυσοῦν
μὲ 4 σφραγδίνους λίθους καὶ δύο μαργαρίτας μεγέθους
καφέ, δακτύλιοι διάφοροι, ἅπαντες διαφόρων χρωμάτων καὶ
μυγμάτων, ἐξ ὧν ὁ εἰς χρυσοῦς, κατασκευῆς καθὼς οἱ νῦν
ἀγγλικῆς ἀπλουστάτης, μὲ δακτυλιόλιθον κυανοῦ χρώμα-
τος, παριστῶν κεφαλὴν Ἀθηνᾶς φεροῦσης κράνος ἐπὶ κεφα-
λῆς, λεπτότατα ἐξεργασμένης. Ἐν ᾧ τὸ σύνολον εἶνε κυ-
ανοῦν, τοῦ δακτυλιόλιθου ἢ κεφαλῆ εἶνε γαλακτοχρῶς. Εἰς
δακτύλιος, χρυσοῦς ἐπίσης, ἐπεξεργασμένος, μὲ κυανοῦ
χρώματος δακτυλιόλιθον, ἀλλὰ ὀλίγον ἐφαρμμένος ἕτερος
δακτύλιος χρυσοῦς μὲ δακτυλιόλιθον χρώματος καφέ, παρι-
στῶντα τὸν Ἑρμῆν, ἐπίσης λεπτότατα ἐπεξεργασμένον. Ἐν
ἐνώτιον χρυσοῦν, ἀπλουστάτης κατασκευῆς. Δύο δοχεῖα
ὑάλινα, καιοῦ χρώματος, τὸ ἓν εἶδος μελανοδαχείου μετὰ
τὸ ἐπιπώματός του, τὸ δὲ ἄλλο λήκυθος. Ἐπὶ τεμαχίου
τετραγώνου μίγματος ἐλαστικῶ, ὁμοίου ὀστῶ, εἶνε ἐπεξερ-
γασμένον ὄραϊας τέχνης γυμνὸν βρέφος. Ἐν μετάλλιον χρυ-

σοῦν, πεποικιλμένον διὰ λίθων κυανοῦ χρώματος. Εἰς δακτυλιόλιθος γαλακτόχρους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου παρίστανται πτηνόν, εἰς τὸ ῥάμφος τοῦ ὁποίου κρέμονται κάλαθος. Πέντε μικραὶ στρογγύλαι ὑάκινθοι διαφόρων χρωμάτων σφαίραι, μικρότεραι καρύου, εἰς ὧν ἡ μία πολυχρῶνος. Διάφορα παιδικὰ ἀθύρματα, ὅσον μικρὰ χελώνη, τέττιγες διαφόρων χρωμάτων, ἐκ μίγματος ἐλαφροτάτου, ἅπαντα λαμπρῶς ἐπεξεργασμένα καὶ φυσικώτατα. Μία βελόνη ὑφαντηρίου, μία ἀρακτος, ἐπίσης εἰς ἐξέλιου καὶ διάφορα κομβία εἰς ἐξέλιου, ἐν νόμισμα χαλκοῦν περιστῶν ταῦρον μὲ ἀνθρωπίνοους κεφαλάς, ἐν νόμισμα χαλκοῦν περιστῶν ὠραίων γυναικῶν μετὰ βρέφους, περίε δὲ μὲ ἄνθη πεποικιλμένα, καὶ πλεῖστα ὅσα ἄλλα ἐφθαρμένα παιδικὰ ἀθύρματα. Δύο δακτύλιοι, ὁ εἰς βαθθὸς ῥοδινοῦ χρώματος, περιστῶν λύκων, καὶ ἕτερος περιστῶν μέλιτσαν. Ὁ Σαρκοράγος δὲν ἐξήχθη εἰς ὅπως ἴδωμεν ἐάν περίε ὑπάρχη ἐπιγραφή τι. Τὸ βιβλίον καὶ πολὺ εὐχάριστον διὰ τοὺς φιλαρχαίους εἶνε ὅτι ὁ Σαρκοράγος οὗτος μήκουσ μέτρων 2 40|100 πλάτους δὲ 1 26|100 ἀποκαλύπτει τὴν πρὸ πολλοῦ ἀναζητουμένην νεκρόπολιν τῆς ἀρχαίας Περγάμου.

Κατὰ τὰς νεωτέρας πληροφορίας, ἐκτὸς τῶν κεφαλῶν τῶν τριῶν νεκρῶν, ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα ἦσαν ἀναμειγμένα μετὰ βορβόρου ἐντὸς τοῦ σαρκοράγου, μετηνήχθησαν δὲ εἰς τὸ διοικητήριον, ἐνθα ἐσφραγίσθησαν.

— Ἐν τῷ ἀξιολόγῳ μηνιαίῳ περιοδικῷ συγγράμματι τοῦ Βερολίνου Deutsche Rundschau δημοσιεύεται ἄρθρον Ἰωάννου νέου μυθιστορήματι τοῦ Ossip Schubin. Εἰς δὲ τὰ τεύχη τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου τοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ πλὴν ἄλλων σπουδαίων καὶ ἐνδιαφερόντων ἀναγνωσμάτων περιέχονται καὶ καλλιισθητικὴ μελέτη τοῦ Hermann Grimm περὶ τῶν ἀντιγράφων τοῦ Μυστικοῦ δαίμονος τοῦ Λεονάρδου δὲ Βίντσι, φιλοσοφικὴ καὶ φυσιογνωμικὴ πραγματεία τοῦ S. Ekner περὶ παραλογισμῶν καθόλου, ἐπιθεωρητικῶν τῶν Βερολινείων θεάτρων ἀπὸ K. Frenyel πραγματεία περὶ τῆς παλαιότητος ἀξίας τοῦ χρήματος, ὑπὸ τοῦ διασήμου αἰγυπτολόγου H. Brugsch, καὶ μελέτη ὑπὸ O. Wachs περὶ τοῦ ἀγῶνος περὶ τῆς Μεσογείου, ἐν ἧ ὁ συγγραφεὺς καταδεικνύει τὴν μεγίστην στρατηγικὴν σπουδαιότητα, ἣν ἐν μέλονται πανευρωπαϊκῶ πολέμῳ θὰ ἔχη ἡ ἐν τῇ βορείῳ παραλίᾳ τῆς Ἀφρικῆς πολίχνη Βιζέρτα.

— Ὑπὸ τῆς ἱατρικῆς ἐταιρίας Ἀθηνῶν ἀπαρτίσθη νὰ προκηρυχθῇ ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ Kotling θεθείς, μὲ πεντακοσιδραχμῶν γέρας, διαγωνισμὸς ὁ ἀντικείμενον ἔσται θέμα τι κατ' ἐκλογὴν εἰλημμένον ἐκ τῶν ἀφορώντων τὰ «περὶ τὴν χειρουργικὴν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις» συμφωνίας πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀγνωσθέντος ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν. Τὰ περὶ τοῦ ἐν λόγῳ διαγωνισμοῦ ὑποβληθησόμενα εἰς τὸν γραμματεία τῆς ἐταιρίας ἔργα εἰσὶ δεκτὰ μέχρι τῆς 1. Μαΐου 1890.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἀναστασίου Πολυζωίδου Γενικὴ Ἱστορία ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς. Ἐπιθεωρηθεῖσα καὶ συμπληρωθεῖσα ὑπὸ Γεωργίου Π. Κρέμου, καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας. Εἰς τόμους τέσσαρας. Τόμος τρίτος. Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῷ. 1889. μ. S. σ. 715.

[Ὁ ἄρτι ἐκδοθεὶς τρίτος οὗτος τόμος τῆς ἀξίας λόγου Γενικῆς Ἱστορίας τοῦ μακαρίτου Α. Πολυζωίδου, ἥτις θὰ ἀπαρτίχῃται ὡς γνωστὸν ἐκ τεσσάρων ἐν συνόλῳ τόμων, περιλαμβάνει τὴν Νέαν Γενικὴν Ἱστορίαν ἀποτελουμένην ἐκ δεκαπέντε βιβλίων (ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἐξ ἑβδόμου μέχρι τοῦ τριακοστοῦ πρώτου περιλαμβανομένου), ἐν οἷς ἱστοροῦνται τὰ συμβάντα τῆς νέας ἱστορίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1492 μέχρι τοῦ ἔτους 1789, ὅτε ἤρχισεν ἡ γαλλικὴ ἐπανάστασις. Ἐκ τῶν δεκαπέντε δὲ τούτων βιβλίων τὸ μὲν πρῶτον τοῦ τόμου (δέκατον ἐξ ἑβδόμου τοῦ ὅλου συγγράμματος), συγκείμενον ἐκ

σελ. 204 ἦτοι περιλαμβάνον πλεον τοῦ τρίτου τῆς ὅλης ὕλης, περιέχει τὴν ἑλλ. ἱστορίαν ἀπὸ τῶν κατακτήσεων Μωάμεθ τοῦ 6' μέχρι τῶν χρόνων, καθ' οὓς παρεσκευάζετο ὁ ὕπερ τῆς ἐλευθερώσεως ἀγὼν ἱστοροῦται λοιπὸν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἡ καθ' ὅλου κατὰστάσις τοῦ ἔθνους ἡμῶν ὑπὸ τοὺς Τούρκους. Εἶνε δὲ τὸ μέρος τοῦτο δευτεῖα κυρίως ἔκδοσις, μετὰ βελτιώσεων τοῦ ἀμελλέστερον τῷ 1875 ἐκτυπωθέντος 6' τόμου τῶν Νεοελληνικῶν τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως. Τὰ δὲ ἐπεξεργαστικὰ βιβλία περιλαμβάνουσι κατὰ σειράν προτασομένης γεωγραφικῆς περιλήψεως τῆς Εὐρώπης, τὴν ἱστορίαν τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας (1493 — 1792), ἐνθα ἐν παρόδῳ εἰρησθῶν ἐτραλμένως ὀνομάζεται ὁ Κάρολος 5' (1711 — 1740) αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἀντὶ αὐτοῦ Φραγκίσκος Β' ἐξηναγκάσθη νὰ τιτολοφορῆθῃ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας καὶ ὄχι πλεον τῆς Γερμανίας, τὴν ἱστορίαν τῆς Γαλλίας (1328 — 1793), τῆς Ἀγγλίας (1485 — 1820), τῆς Ἀμερικῆς ἢ μᾶλλον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τῶν Ἀγγλῶν ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Οὐασινγκτόνος μετὰ τινῶν προσιταγωγικῶν, τὴν ἱστορίαν τῶν Σλαύων καὶ ἰβία τῶν Ρώσων (1504 — 1795), τῶν Τούρκων (1520 — 1789), τῶν Ἑλλήνων κρατῶν (1499 — 1799) τῆς Ἰσπανίας (1516 — 1788), τῆς Πορτογαλίας, τῶν Κάτω Χωρῶν, τῆς Δανίας, Σουηδίας καὶ τῶν Περσῶν κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου χρονικὴν περίοδον. Τὸ δὲ τελευταῖον τοῦ τόμου βιβλίον πραγματεύεται περὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν νέων χρόνων καὶ δὴ περὶ θρησκείας, περὶ τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ναυτιλίας, βιομηχανίας, σχολῶν καὶ περιεχῆς καὶ σύντομον ἱστορίαν τῆς γραμματείας (ἣν ὁ συγγραφεὺς ὀνομάζει κατὰ τὴν παλαιὰν ἄλλ' ἐτραλμένην συνήθειαν φιλολογίαν) τῶν νεωτέρων λαῶν. Ἀποτίθει δὲ παραδόξως ὁ συγγραφεὺς εἰς τὴν λέξιν ἔνδοξος τὴν σημασίαν τοῦ κλασικὸς καὶ ἐπιγράφει δὲ καὶ ἐν κεφαλαίοις (σελ. 586) Γραμματολογία τῆς ἐνδόξου φιλολογίας, ἥτις ἐπιγραφή πολὺ ἐνέχει τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀόριστον.

Ἄλλ' αἱ μικραὶ ἐλλείψεις, ἅς δύναται νὰ ἔχη τὸ ἔργον καὶ ὄν τινας ἐν παρόδῳ ὑπεδείξαμεν, οὐδαμῶς ἐλαττώνουσι τὴν ἀξίαν τοῦ περισπουδαίου τούτου βιβλίου ὅπερ εὐπροσδέκτως προστιθέμενον εἰς τὰ ὄλγα ἡμῶν ἱστορικὰ συγγράμματα εὐκτέον εἶνε νὰ γείνη καὶ μετὰ τῶν τριῶν ἄλλων τόμων ἀνάγνωσμα κοινόν, διότι ἐπάναγκες εἶνε τῶν ὄντι νὰ διδαχθῶσι πολλοὶ παρ' ἡμῶν καὶ νὰ πληθυνθῇ ἡ ἱστορικὴ γνῶσις.

Τιμὴ συνδρομῆς προπληρωτῆς σήμερον διὰ τὸ συγγραμμά διόκληρον ἐκ τεσσάρων τόμων εἶνε δραχμὰ εἰκοσιτέσσαρες.

Ὁ τέταρτος τόμος, τὰ προλεγόμενα, οἱ ἀναλυτικοὶ πίνακες κτλ. εὐρίσκονται ὑπὸ τὰ πιστήρια καὶ ἐκδοθήσονται ταχέως.]

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἐστίας»
Ἐπεθύμουν νὰ μὴ ἦτο τόσον ἀξιωματικὴ ἢ διόρθωσις, ἣν ἐπεχείρησεν ὁ συμπατριώτης μου κ. Σερμετῆς εἰς τὴν εἰκασίαν μου περὶ τῆς πιθανῆς παραγωγῆς τῆς λέξεως Λιμοκοντόρος. Ἡ διόρθωσις αὕτη δὲν στηρίζεται ἐπὶ ἀναμνηστικῆτος κύρους, ἢ δὲ αὐστηρὰ διαβεβαιώσεως τοῦ ὅτι «ἐν Κεραληνίᾳ οὐδέποτε λέγεται Λιμοκοντόρος καὶ ὅτι ὁ λαὸς ἔλεγε, λέγει καὶ θὰ λέγῃ Λιμοκουῖτορος» δὲν θεμελιούται ἐπὶ τῆς ἀληθείας. Ἄν ἔλεγον ὁ κ. Σερμετῆς ὅτι ἡ λέξις δὲν εἶνε ἐν χρήσει ἐν Ἀλγυρίῳ, οὐδεμίαν θὰ εἶχον ἀντίρρησην ἄλλὰ συμπεριλαμβάνων εἰς τὸν ἀφορισμὸν τοῦ τῷ γλωσσολογικῶν παρελθόν, παρὸν καὶ μέλλον ὄλων συλλήβδην τῶν Κεραλινῶν, μετὰ τῶν ὁποίων ἔχω τὴν τιμὴν νὰ συγκαταλέγωμαι, ὑπερβῆ τὰ ἴσκαμμένα. Διαβεβαίω τὸν κ. Σερμετῆν ὅτι ἡ λέξις Λιμοκοντόρος ἦτο ἐν χρήσει, πιθανῶς οὐχὶ παγούσῳ, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἀκούστων διαδομένη ἐν Ἀργοστολίῳ πρὸ δεκαπενταετίας, ἐν ἧ ἀκριβῶς σημασία λέγεται σήμερον ἐν Ἀθήναις ἀπεναντίας δὲ ἄγνωστος ἦτο τότε αὐτῆς ἡ λέξις Λιμοκουῖτορος. Τὴν λέξιν ταύτην ἔμαθον ἐκ τῆς ἀπαντήσεώς του, ἔρυνήσας δὲ μετ' αὐτὴν ἐβεβαίωθην τῶ ὄντι ὅτι ὑπῆρχεν ἐν χρήσει ἄλ-

λατε πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἀπεδίδετο δὲ ἐπὶ σημασίᾳ εὐτελείας, πενιχρότητος καὶ περιφρονησεως εἰς τοὺς δικολάβους καὶ ἀποζῶντας ἐκ γραφικῆς ἐργασίας παρὰ τοῖς τότε δικαστηρίοις. Πλὴν ἡ λέξις φαίνεται ὅτι ἐξέλιπε ἐκ τῆς κοινῆς χρήσεως ἅμα ὡς ἐξέλιπε καὶ τὸ πρᾶγμα (διότι ἡ τάξις τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος γραφῶν ἐξηφανίσθη μετὰ τὴν ἐπελθούσαν διὰ τῆς Ἑνώσεως μεταρρυθμιστῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας.) παρέμεινε δ' ἐκ συνηθείας εἰς τινὰ μόνον μέρη τῆς νήσου.

Τὸ Λιμοκοντόρος ἐν τῇ νεωτάτῃ αὐτοῦ σημασίᾳ ἐλέγετο πρὸ πολλῶν χρόνων καὶ λέγεται εἰσέτι ἐν Ζακύνθῳ. ἔνθα κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις φίλων μου Ζακυνθίων ὑπάρχει ἐπίσης ἐν χρήσει καὶ ἡ λέξις Λιμοκόντες καὶ ψειροκόντες, ἣς ἡ ὑπάρξις συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ὀρθότητος τῆς εἰκασίας μου, ἐνὸσφ δὲν παρυστάζεται ἄλλῃ τις εὐλογογενοστέρα.

Τὸ Λιμοκουῖτορος πιθανῶς εἶνε ἄλλῃ λέξις. Τὸ δευτερον αὐτῆς συνθετικὸν μέρος εἶνε προδήλως λέξις τι ἰταλικῆ, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ φθόγγου κουῖ. Γνώμη ὁμοῦ καὶ εἰκασιαν περὶ αὐτῆς δὲν δύναμαι νὰ ἐκφέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Φεβρουαρίου 1889.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΝΝΙΝΟΣ.

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἐστίας»

Ὁ γράφων ἐκ Τεργεστής περὶ τῆς λέξεως φρουστάδα καὶ διαιτηνέουσι ὅτι προήλθεν ἐκ τῆς ἀρχαίας προττάς — ἄδος, νομίζω ὅτι πλανᾶται. Ἡ λέξις εἶνε αὐτὴ αὐτούσιος ἢ ἰταλικῆ frustata ἦτοι μαστιγωμένη καὶ προήλθεν ἐκ τῆς ἐπικρατοῦσης ἄλλοτε ἐπὶ τῆς Ἑνετοκρατίας ἐν Ἐπτανήσῳ ἰδίως συνηθείας τοῦ τιμωρεῖν διὰ μαστιγώσεως τὰ μοιχάλλια καὶ τὰ παρεκρηπτόμενα φαῖλα γύναια.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή 10 Φεβρουαρίου

Τὴν παρελθούσαν τριτὴν, ἐπιψηφισθέντος τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἔληξαν αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς. Ἀπερασίσθη δὲ ἡ σύγκλησις ἐκτάκτου συνόδου κατὰ τὴν 27 τρέχοντος μηνός.

Κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐπίσημον κατάστασιν τῶν ἐν τοῖς ταμείοις καὶ τελωνίοις βεβαιωθέντων, εἰσπραθέντων καὶ εἰσπραξιμῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1888, προϋπελογίσθησαν ἐσοδα δραχμῶν 95,306,231, ἐβεβαιώθησαν δρ. 97,345,087 εἰσπράχθησαν δρ. 75,749,156 καὶ ἀπομένουσι πρὸς εἰσπραξίαν δρ. 21,595,938. Ἐπληρώθησαν δὲ ἐσοδα μέχρι τέλους δεκεμβρίου 1888 δρ. 74,991,597.

Δύο ἐταιρίαι ὑπέβαλον προτάσεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Λάρισα σιδηροδρόμου, ἡ μὲν ἀγγλικὴ ἢ δὲ γαλλικὴ. Νῦν δ' ὑποβάλλονται καὶ νῆαι προτάσεις ἐκ μέρους ἀμερικανικῆς τραπεζῆς καὶ ἄλλαι ὑπὸ τῆς ἐν Παρισίοις Προεξοφλητικῆς τραπεζῆς. Βεβαιούται ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ σιδηροδρόμου τούτου θέλει λήξει ὀριστικῶς μετ' ὁ πολὺ.

Ἐν Σύρῳ γενήσεται τὴν ἐξομάδα τῆς Διακαινησίμου, ἦτοι κατὰ τὰ μέσα προσεχοῦς ἀπριλίου, ἡ ἐπίσημος ἀποκάλυψις τοῦ ἐκεῖ στηθέντος ἀνδρείαντος τοῦ ναυάρχου Μισοῦλη. Εἰς τὴν ἑορτὴν θὰ μεταβῇ καὶ ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Μελάνδρω τῷ Σελλεπτικῷ εἰς Skelestea. Ἐλήθησαν εὐχαριστοῦμεν ὑμῖν. Περὶ τῆς μεταφράσεως ἐγένετο λόγος ἐν ἀριθμῷ 629 τοῦ Δελτίου τῆς Ἐστίας.
κ. Μ. Π. Κ. Σμύρνην, Ἐλήθησαν ὅς εὐχαριστοῦμεν. Ὁ κ. Γ. Δ. θὰ παραλάβῃ αὐτὸ ἀναχωρῶν, θὰ σᾶς ἀποδοθῇ δὲ κατὰ τὴν ἐπάνοδόν του, κατὰ τὸν προσεχῆ Μάιον.
κ. Π. Σ. Ταγαρωκ. Ἐδόθη ἐπιστολὴ ὑμῶν τοῖς ἐκδόταις τοῦ ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ.
κ. Κ. Μ. Κωνσταντινουπόλιν. Ἐλήθησαν θὰ φροντίσωμεν. Ζητηθέντα ἐστάλησαν.
κ. J. C. Soderhamn. Φύλλον ζητηθὲν ἐστάλη. Ευχαριστοῦμεν διὰ τὰς φιλικωτάτας ὑπὲρ Ἐστίας μερίμνας.
Περιεργῶ Κυρία Κωνσταντινουπόλιν. Καίπερ μὴ ἔχον.

τὰς εἰδικὰς γνώσεις ἐπὶ τοῦ θέματος, νομίζομεν ἀπλούστατα ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀντικατάστασις τοῦ βινομάκτρου διὰ τῆς χειρὸς ἢ τῆς χειρίδος ἐπ' ὅσον τούτο εἶνε δυνατόν. Οὐδόλω δὲ λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν ὡς ἐλαφρυντικὴν τὴν περιστάσιν καθ' ἣν δῆθεν ὁ ἀπομυττόμενος δὲν εἶνε ὁρατὸς ὑπὸ βίλλου. Πρέπει νὰ εἶνε τις τάχα κόσμιος καὶ καθαρὸς μόνον πρὸς ἐπίδειξιν.

κ. Θ. Χ. Φ. Κωνσταντινουπόλιν. Ἐλήθησαν τὸ ἄρθρον καὶ δημοσιεύεται. Φύλλον διδεται εἰς ἀδελφόν σας. Εἰς κ. Κ. θὰ σταλῇ τὸ ἔλλειπον. Θὰ φροντίσωμεν περὶ τῶν ἄλλων καὶ θὰ ἀπαντήσωμεν προσεχῶς. Σημείωσις περὶ ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ ἐδόθη ἐνδιαφερόμενοις οἷτινες εὐχαριστοῦσι.

Συνοδρονητρία. Ἐναυθῶα. Ἐσθῆτα λευκὴν ἢ ροδόχρουν, ἀφοῦ κατὰ τὸν ποιητὴν: Le bonheur est toujours blanc ou rose.

Φιλομοῦσφ. Εἰς Πειραιῶ. Ὁ συνθέτης τῆς Dame Blanche (Λευχίμοσφ Δεσποίνης) καλεῖται Boieldieu καὶ εἶνε εἰς τῶν διασημοτάτων γάλλων μουσουργῶν. Ἐγεννήθη τῷ 1775 καὶ ἀπέθανε τῷ 1834. Τὸ ῥηθὲν μελόδραμα ὅπερ θεωρεῖται ὡς τὸ ἄριστον τῶν ἔργων αὐτοῦ, θεωρεῖται προσέτι καὶ ὡς ἐν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς γαλλικῆς μουσικῆς, διδεται δὲ καὶ τὴν σήμερον ἔτι εἰς πάντα σπουδαστὴν τῆς μουσικῆς ὡς ὑπόδειγμα περικλιθεὶς πάντα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς γαλλικῆς σχολῆς.

κκ. Γ. Α. Βραίλιαν. — Ε. Τσ. Σμύρνην. — Γ. Α. — Δ. Τζ. — Γ. Π. Π. Ἰωάννινα. — Κ. Μ. Π. Γαλαξείδιον. — Ν. Β. Κύθον. — Γ. Α. Ζάκυνθον. — Φ. Κ. — Ζ. Γ. Ἄνδρον. — Ἀρ. Κ. Βομβῶν. — Μ. Φ. Π. Λονδῶν. — Δ. Μ. Κυπαρισσίαν. — Γ. Η. Φ. Κωνσταντινουπόλιν. — Π. Α. Χίον. Ἐλήθησαν.

Κας Φ. Κ. Βῶλον. — Σ. Θ. Πάτρας. Ἐλήθησαν. κ. Σ. Ν. Σ. Γιμουρτζιαν. Διαρθώθη. Ἐνεκα τοῦ λόγου, ὅν καὶ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἐπιστολῇ ἀναφέρεται, καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἐξαργύρωσις τῶν διὰ τὴν Ἀνατολὴν πωροισμένων γραμματοσῆμων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ἅτενα ἔχουσι ταχυδρομεῖα ἐν Τουρκίᾳ.

κ. Ε. Α. Κ. Κέρκυραν. Ἐστάλη ζητηθὲν διευθύνσεις διωροδοθῆν.

κ. Η. Φ. Β. Κωνσταντινουπόλιν. Ἐστάλησαν τὰ ζητηθέντα.

Δεσποινίδι. Ἡ ἐν Τουρίνῳ βραβευθεῖσα καλεῖται Jenny Cooper καὶ καταγεται ἐκ Βιέννης. Ὡς καλλοῦν ἄνηκε εἰς τὴν τάξιν τῶν ὀρχῶν καλλιῶν.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

10 Φεβρουαρίου 1889.

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν	6,000,000	τῶν 6%	Δρ. ν. 91.—
"	26,000,000	" 6	" 510.—
"	10,000,000	" 6	" 251.—
"	60,000,000	" 6	" 590.—
"	120,000,000	" 5	" 533.—
"	170,000,000	" 5	" 533.—
Κετηματικὰ Ὁμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς τῶν 60,000,000 μετὰ λαχείου φρ.			506,50
Μετοχαὶ Τραπεζῶν.			
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος		Δρ. ν. 4,180.—	
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα		" 230.50	
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πιστεως		" 88.—	
Προνομ. Τράπεζα Ἡπειροβεσσαλ.		" 225.—	
Μετοχαὶ Ἐταιριῶν.			
Ἐταιρ. Μεταλλουργ. Αεσυρίου		" 135.50	
Σιδηρ. Ἀθηνῶν Πειραιῶς		" 416.—	
Σιδηροδρόμου Πύργου - Κατακόλου		" 129.—	
Σιδηρ. Πειρ.-Ἀθηνῶν-Πελοπον.		" 168.—	
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας		" 132.—	
Νομίσματα			
Εἰκοσάφρακον		" 24.40	
Λίρα Ὁθωμανικὴ		" 27.90	
Συναλλάγματα			
Ἐπὶ Λονδίνου 3μην. Τραπεζικῶν		" 30.80	
Ἐπὶ " Chèque		" 31.—	
Ἐπὶ Παρισίων		" 1.22	
Ἐπὶ Αὐστρίας		" 2.56	

BIBLIOPΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΣΣΑΝΟΥ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΥΠΟ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ

Μετὰ πολλῶν εἰκόνων καὶ πινακῶν

Ἐξεδόθησαν ἡδὴ πύχῃ δεκατρία.

Τὸ ἔργον θέλει ἀποτελεσθῆ ἐκ τευχῶν
50 περίπου.

Τιμὴ αὐτοῦ ὠρίσθη ὡς ἑξῆς :

Ἐκαστος τεύχος τιμᾶται διὰ μὲν τὴν Ἑλλάδα
ἀντὶ δραχμῆς. Διὰ δὲ τὴν ἀλλοδαπὴν χρυσῶ
φράγκου, τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ὄντων εἰς βάρος
ἡμῶν.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐγγράφωσι συνδρομῆται δέον, χάριν
ἀμοιβῆς ἐνδοξίας, ν' ἀποστείλωσι πρὸς τὸ Βιβλιο-
πωλεῖον τῆς Ἑστίας, τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐκδοθέν-
των τευχῶν, μετὰ τὴν λήψιν ἧς τούτων θέλουσι προκα-
τεβῆαι τὸ ἀντίτιμον τῶν δέκα ἐπομένων καὶ αὐτὸ κα-
θεῖς μέγιστε ἐνελοῦς ἀποπερτωσίως τοῦ ἔργου.

Εἰς τοὺς θέλοντας ὅπως νὰ προκατεβῶσι ἐμπᾶξ
τὸ ἀντίτιμον καὶ τὰν ἡὸ τευχῶν ὀμοῦ, ὁλοσὴ ὀλοκλή-
ρου τοῦ συγγράμματος, γέννησεται ἐξειρησιτικὴ συγ-
κατεβῆσις, ἧσι θέλουσιν οὕτω προπληρῶσαι :

Οἱ δ' ἐν τῷ Ἑξαετηρικῷ ἔρ. φράγκα μόνον ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

Οἱ μὲν ἐν Ἑξαετηρικῷ ἔρ. φράγκα μόνον ΤΡΙΑ-
ΚΟΝΤΑ, ὁλοσὴν προπληρῶντες θέλουσιν εἶχει τὸ ὅλον
σύγγραμμα σχέδον Εἰς τὸ ΗΜΙΣΥ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ, ἀπαλλάτ-
όμενοι καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ὄντων εἰς βάρος
ἡμῶν.

Συνδρομῆται ἐγγράφονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ τῆς
Ἑστίας, Γεωργίου Κασάνου, ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 35.

Ἄ ρ ε τ ι ἐ κ δ ο ῦ ἐ ν

ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΕΛΩΝ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, τοῦ ἐκτε-
λεστικοῦ διατάγματος καὶ τῶν διατηρη-
θεῖσων διατάξεων προγενεστέρων
νόμων.

Τιμᾶται Δραχμῆς

Ταχυδρομικῶς ἀποστελλόμενον δρ. 1,20

ΜΙΚΡΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΗΤΟΙ

ΕΠΙΤΟΜΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

Μετὰ εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν
καὶ φιλολογίαν καὶ παραρτήματος κυρίων
ὀνομάτων

ΥΠΟ

Α. Γ. ΓΙΑΝΝΑΡΗ

ΕΞΕΔΟΘΗ ΑΡΤΙ

ΤΟ Η΄ ΤΕΥΧΟΣ

Ἐκαστον τεύχος τιμᾶται δραχμῆς. — Τὸ ὅλον ἔργον
θέλει ἀπερτισθῆ ἐκ 12 - 15 τευχῶν.

Ἡ ἑκδοσις τοῦ ἔργου οὗτου ἀνακληροῦ Ἐλευθέρω λην
ἐπιστήτην ἐν τῇ γλῶσσῃ ἡμῶν. Τὸ Ἑπίτομον Λεξί-
κον ἔσται ἄριστον βοήθημα ἑπαρκοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας
αὐ μόνον τῶν ἐργαζομένων λογίων, ἀλλὰ καὶ παντός
ἐπιθυμῶντος νὰ γράφῃ ἀπαισίτως τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Συνδρομῆται ἐγγράφονται ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖῳ τῆς
Ἑστίας. Καὶ οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις καταβάλλουσι τὴν
ἑξῆαν ἑκάστον ἐκδιδόμενον τεύχος ἅμα τῇ λήψει αὐ-
τοῦ. Οἱ δὲ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἑξωτερικῷ παρα-
καλοῦνται ὅπως μετὰ τῆς περὶ τῆς ἐγγραφῆς αἰτήσεως
τῶν ἀποστείλωσιν ἐμπᾶξ τὴν ὅλην ἀξίαν τῆς συνδρομῆς,
ἧσι δραχ. 10 οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἔρ. χρυσῶ 10 οἱ
ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Πᾶσα αἰτήσις δέον νὰ ἐπιγράφεται: ἠ Πρὸς τὸν κ.
Γ. Κασάνου ἰεθυοντὴν τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς Ἑστίας
εἰς Ἀθήνας.

Ἐξεδόθη

ΑΝΕΥ ΙΑΤΡΟΥ

Πρόχειρος θεραπεία τῶν ἀπορροπτῶν
ροσημῶν.

Θεραπευτικὰ δόγηται χάριν τῶν πολλῶν
συντέμως συναρμολογηθεῖσα
μετὰ εἰκόνων.

ΥΠΟ Θ. Χ. ΦΑΔΡΑ Ἴατροῦ.

Τιμᾶται λεπτῶν 50.

Ταχυδρομικῶς ἀποστελλόμενον λεπτὰ 60.